

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa ustanovenia smernice 2009/72/ES ⁽¹⁾, najmä článok 3 body 5 a 6 a článok 28 vykladať v tom zmysle, že sústava vytvorená a prevádzkovaná súkromnou osobou, na ktorú je pripojený obmedzený počet výrobných a spotrebných jednotiek a ktorá je sama o sebe pripojená na verejnú sieť, predstavuje nutne elektrizačnú sústavu, t. j. „distribučnú sústavu“ podľa predmetnej smernice, pričom z tejto klasifikácie nemožno vylúčiť súkromné sústavy s uvedenými znakmi, ktoré vznikli pred nadobudnutím účinnosti smernice, a to na pôvodný účel výroby pre vlastnú spotrebu?
2. V prípade kladnej odpovede na predchádzajúcu prejudiciálnu otázku, je jedinou možnosťou, ktorú ponúka smernica na účely zhodnotenia osobitných vlastností súkromnej elektrizačnej sústavy, zaradenie tejto sústavy do kategórie UDS podľa článku 28 smernice, alebo vnútroštátny zákonodarcu môže stanoviť inú kategóriu distribučných sústav podliehajúcich zjednodušenej právnej úprave, ktorá sa bude líšiť od režimu stanoveného pre UDS?
3. Bez ohľadu na predchádzajúce prejudiciálne otázky, má sa uvedená smernica vykladať v tom zmysle, že na uzavreté distribučné sústavy podľa článku 28 sa v každom prípade vzťahuje povinnosť pripojenia tretích osôb?
4. Bez ohľadu na predchádzajúce prejudiciálne otázky, umožňuje klasifikácia súkromnej elektrizačnej sústavy ako uzavretej distribučnej sústavy podľa článku 28 smernice 2009/72/ES vnútroštátnemu zákonodarcovi, aby v prospech uvedenej sústavy stanovil iba výnimky zo všeobecného režimu distribučných sústav, ktoré sa výslovne upravujú v článku 28 a v článku 26 ods. 4 uvedenej smernice, alebo sa – s ohľadom na odôvodnenia 29 a 30 smernice – členskému štátu umožňuje či ukladá, aby prijal ďalšie výnimky z uplatňovania všeobecného režimu distribučných sústav, tak, aby sa zabezpečilo dosiahnutie cieľov uvedených v predmetných odôvodneniach?
5. V prípade, že Súdny dvor dospeje k záveru, že existuje možnosť alebo povinnosť členského štátu prijať právnu úpravu zohľadňujúcu špecifický charakter uzavretých distribučných sústav, bránia ustanovenia smernice 2009/72/ES – najmä odôvodnenia 29 a 30, článok 15 ods. 7, článok 37 ods. 6 písm. b) a článok 26 ods. 4 – vnútroštátnej právnej úprave, akou sú vnútroštátne predpisy relevantné v predjednávanej veci, na základe ktorej uzavreté distribučné sústavy podliehajú právnej úprave v oblasti dispečingu a oddelenia účtovníctva a funkčného oddelenia, ktorá v plnom rozsahu zodpovedá režimu vzťahujúcemu sa na verejné sústavy a ktorá v oblasti súm určených na pokrytie všeobecných nákladov elektrickej siete stanovuje, že príslušné poplatky sa čiastočne vyrubujú aj za elektrinu spotrebovanú v rámci uzavretého systému?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht (Nemecko)
23. mája 2017 – Bashar Ibrahim/Spolková republika Nemecko**

(Vec C-297/17)

(2017/C 309/26)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Bashar Ibrahim

Žalovaná: Spolková republika Nemecko

Prejudiciálne otázky

1. Bráni prechodné ustanovenie podľa článku 52 ods. 1 smernice 2013/32/EÚ ⁽¹⁾ uplatneniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, podľa ktorej pri výkone oprávnenia podľa článku 33 ods. 2 písm. a) smernice 2013/32/EÚ, ktoré je v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou rozšírené, je žiadosť o medzinárodnú ochranu neprípustná, ak bola žiadateľovi udelená doplnková ochrana v inom členskom štáte, pokiaľ sa vnútroštátna právna úprava v dôsledku chýbajúceho vnútroštátneho prechodného ustanovenia uplatní aj na žiadosti podané pred 20. júlom 2015?

Umožňuje prechodné ustanovenie v článku 52 ods. 1 smernice 2013/32/EÚ členským štátom spätné vykonanie rozšíreného oprávnenia podľa článku 33 ods. 2 písm. a) smernice 2013/32/EÚ s tým dôsledkom, že žiadosti o azyl, ktoré boli podané skôr, než sa rozšírené oprávnenie vykonalo na vnútroštátnej úrovni, o ktorých sa však v čase vykonania ešte právoplatne nerozhodlo, budú neprípustné?

2. Zabezpečuje sa článkom 33 smernice 2013/32/EÚ členským štátom možnosť voľby, či žiadosť o azyl zamietnu na základe inak určenej medzinárodnej príslušnosti (dubľinské nariadenia) alebo na základe ustanovenia článku 33 ods. 2 písm. a) smernice 2013/32/EÚ?
3. Ak je odpoveď na druhú otázku kladná: bráni právo Únie členským štátom, vykonávajúc svoje oprávnenie podľa článku 33 ods. 2 písm. a) smernice 2013/32/EÚ, zamietnuť žiadosť o medzinárodnú ochranu ako neprípustnú z dôvodu udelenia doplnkovej ochrany v inom členskom štáte, ak
 - a) sa žiadateľ domáha zvýšenia doplnkovej ochrany, ktorá mu bola v inom členskom štáte udelená (žiada priznanie postavenia utečenca), a azylové konanie v tomto inom členskom štáte bolo poznačené systémovými zlyhaniami a naďalej ich má; alebo
 - b) konkrétna podoba tejto medzinárodnej ochrany, predovšetkým životné podmienky osoby, ktorej bola udelená doplnková ochrana, v tomto inom členskom štáte, ktorý žiadateľovi už udelil doplnkovú ochranu,
 - je v rozpore s článkom 4 Charty základných práv Európskej únie, prípadne s článkom 3 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, alebo
 - nevyhovuje požiadavkám článku 20 a nasl. smernice 2011/95/EÚ bez toho, že by bola v rozpore s článkom 4 Charty základných práv Európskej únie, prípadne s článkom 3 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd?
4. Ak je odpoveď na otázku 3b kladná: platí uvedené aj v prípade, že osobám s doplnkovou ochranou sa nezabezpečujú žiadne existenčné potreby, resp. sa im v porovnaní s inými členskými štátmi zabezpečujú len v značne obmedzenom rozsahu, ale nezaobchádza sa s nimi v tomto ohľade inak ako so štátnymi príslušníkmi tohto členského štátu?
5. Ak je odpoveď na druhú otázku záporná:
 - a) uplatní sa nariadenie Dublin III v konaní o udelení medzinárodnej ochrany, pokiaľ bola žiadosť o azyl podaná pred 1. januárom 2014, dožiadanie o prijatie späť však až po 1. januári 2014, pričom žiadateľ už skôr (vo februári 2013) získal v dožiadanom členskom štáte doplnkovú ochranu?
 - b) Vyplýva z dubľinských nariadení nepísané pravidlo o prechode príslušnosti na členský štát, ktorý žiada o prijatie žiadateľa späť, pokiaľ dožiadaný príslušný členský štát na základe dubľinských nariadení odmietol žiadosť o prijatie späť podanú v lehote a namiesto toho odkázal na medzištátnu readmisnú dohodu?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany, Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 60.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Berlin (Nemecko) 23. mája 2017 –
VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von
Medienunternehmen mbH/Google Inc.**

(Vec C-299/17)

(2017/C 309/27)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Berlin

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH